

Vincent

Pavel Bobek

G G4sus G

1. Stále stejnou tmou
Ami
svítí plátno bloudících
C7maj
malíř půlnoc kreslí smích
D G
ten obraz píseň zpívá pojednou.

2. Stíny na kopcích
ticho hnízd a moudrý sníh
svál sem hřích všech dětských cích
v těch barvách, které prosí tě pojd' k nám.

G Ami7

- R: Já už vím a znám,
D7 G Hmi
co jsi tenkrát toužil říct
Emi Ami
a jak jsi trpěl pro své nadání
D7 Emi
učit lidi vidět víc,
A7
však nebyl nikdo kdo by naslouchal,
Ami7 D7 G
snad dnes tu s tebou stál.

3. Stále stejnou tmou
stejně louky tu hoří dnes
mraky láká do nebes
kde Vincentovi modré oči sní

4. Jak jen pozmění
barvy žhnoucích slunečnic
vítr v tváři má pár skic
to smýknul štětce touhy van Gogh sám.

R:

Ami

- *: A svět tě tak trýznil
D7 G Hmi
tvou lásku splácel zlým
Emi Ami
jen černé vrány nad hlavou
Cmi
ctí tvou mysl bolavou
G F E7
svět nazval velkou vášeň šílenstvím
Ami
a já chci ti říct Vincente,
C7maj
že není nikde svět pro lásku
D7 G
tvou se kterou bdím.

5. Stále stejnou tmou
portrét v tichu muzejním

něžná dlaň - hold váženým
všem očím které nesmí rozumět

6. Prohlíží si prázdnou zeď
a chlápka v cárech nejchudších
v tvých růžích trn snad ostřejší
než kord co slouží srdci divným hrám

R: Já už dávno znám,
tak hledat musíš dál.